

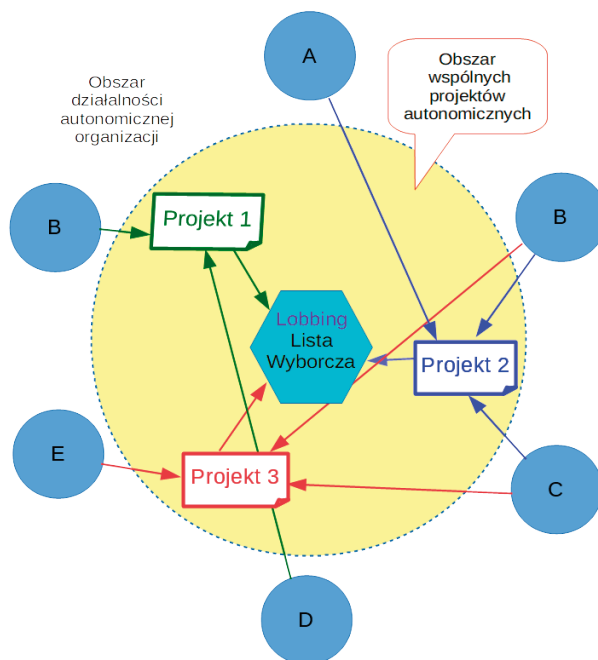
Rodacy, Przyjaciele!

Jak zdążyliście zauważyć, nie jest to „stanowisko uzgodnione” a tylko „stanowisko uzgadniane”. To proces a nie projekt. Postaraj się zrozumieć całość, bo jest to przemyślana konstrukcja a nie zbiór luźnych postulatów. Pomyśl co by tu jeszcze ulepszyć, aby to opracowanie stało się sztandarem zjednoczeniowym Polaków. Wiedz – narodu świadomego pokonać nie sposób. Zostań konfederatem.

Stanowisko uznamy za uzgodnione gdy pojawią się sygnatariusze instytucjonalni i osoby uzgadniające.

Konfederaci

Wielobiegunowa sieć współpracy organizacji dobra wspólnego

Spis treści

1. Misja.....	2
2. Reforma ustroju politycznego.....	2
a) Kontrakt wyborczy.....	2
b) Ordynacja wyborcza.....	3
3. Reforma ustroju monetarnego – suwerenny pieniądz.....	3
4. Reforma ustroju gospodarczego – mobilizacja kapitału strukturalnego.....	4
a) Struktury sieciowe i integracja produktowa.....	4
b) Spółka właścicielsko-pracownicza - deproletaryzacja.....	5
5. Rolnictwo – ekosystemy rolno-przetwórczo-handlowe.....	5
6. Reforma systemu podatkowego.....	6
a) Podatek transferowy – odzyskanie bazy podatkowej.....	6
b) Podatek dochodowy – instrument uspołecznienia gospodarki.....	6
7. Reforma szkolnictwa – wychowujemy gospodarzy a nie najmitów.....	7
8. Reforma sądownictwa – wyroki w imieniu żyjącej osoby fizycznej.....	7
9. Reforma ustroju samorządowego – konsensus gospodarki i budżetu.....	8
10. Strategia – zadecyduje właściwa kolejność.....	8

¹Konfederacja jest luźnym stowarzyszeniem osób fizycznych i prawnych uczestniczących w pracach nad wykreowaniem polskiego modelu społecznej gospodarki rynkowej. Niniejsze opracowanie jest wspólną własnością współautorów działających w ramach wielobiegunowej sieci współpracy organizacji dobra wspólnego.

1. Misja

Konfederacja na Rzecz Reform Ustrojowych (Ko-ReUs) chce uzmysłowić Polakom, że formuła demokracji przedstawicielskiej oparta wyłącznie na „sile kartki wyborczej” wyczerpała już możliwości wyłaniania władzy z autentycznym mandatem społecznym. Mandat autentyczny zastąpiony został, bowiem, mandatem etatystycznym wspieranym władzą liderów partyjnych, mediów i pieniądza.

Polacy byli kiedyś twórcami nowoczesnego ustroju politycznego opartego o artykuły henrykowskie i *pacta conventa (warunki uzgodnione)*. Zawetowali władzę absolutystycznego „pomazańca bożego”, władzą „pierwszego pośród równych” (*primus inter pares*). Istotą tej politycznej zmiany było:

- Przeniesienie ośrodka ustalającego cele i programy działania z samo-dzierżawnego władcy na społeczność obywateli oraz
- Rozdzielenie fazy demokratycznego ustalania celów od fazy 1-osobowego kierownictwa przy ich realizacji.

Jesteśmy przekonani, że trzeba i można nawiązać do historycznych rozwiązań ustrojowych:

- Sejmy konwokacyjne, na których pracowano nad „warunkami uzgodnionymi”, byłyby zorganizowane w formie kampanii wyborczych,
- Akt wyborczy przejąłby funkcję dawnego sejmiku elekcyjnego,
- Uchwalone prawo, na wzór artykułów henrykowskich, skutkowałoby - za niedotrzymanie „kontraktów wyborczych” - odsunięciem osób odpowiedzialnych od sprawowania powierzonej przez Naród funkcji.

Żyjemy w innych czasach niż szlacheckie. Proces tworzenia *warunków uzgodnionych* trzeba zorganizować inaczej. Artikulacją interesów społecznych winny zajmować się ugrupowania obywatelskie, stające do kampanii wyborczych z gotowymi ofertami projektów politycznych i gospodarczych, tj. projektami rozwiązań legislacyjnych (ustaw, uchwał), za które biorą odpowiedzialność i z realizacji których rozliczają się na podstawie zawartego z wyborcami prawnie wiążącego

KONTRAKTU WYBORCZEGO.

Kontrakt wyborczy jest nową jakością we współczesnej polityce. Umożliwia on wprowadzenie w życie procedury odwołania przez wyborców osoby wybranej w wyborach dowolnego szczebla, gdy ta osoba nie

wywiąże się z kontraktu.

Polską racją stanu jest zbudowanie ustroju politycznego gwarantującego wyłanianie spójnej programowo i kadrowo ekipy z silnym mandatem społecznym, gotowej realizować projekty dla dobra wspólnego i dla rozwoju Polski.

Bardzo ważna dla świata i Polski jest zmiana systemu monetarnego (w tym porzucenie systemu oprocentowanego pieniądza), który się zdegenerował i służy kreacji rzekomego długu, zaciskającego pętlę na narodach i rodzinach oraz zniewalającego ludzi. Odzyskanie suwerenności nad emisją własnej waluty jest dziś najważniejszym elementem odzyskania suwerenności politycznej i gospodarczej.

Jako Konfederaci **zgodnie uważamy, że:**

- **przywrócenie podmiotowości politycznej wyborcom,**
- **przywrócenie suwerenności monetarnej i gospodarczej państwu,**
- **wdrożenie autentycznej demokracji ekonomicznej oraz partnerstwa pracy i kapitału**

wymagają przeprowadzenia **wielu PILNYCH ZMIAN USTROJOWYCH**, z których osiem przykładowych projektów reform przedstawiamy poniżej, służących jako założeń do rozwiązań ustawowych i jako merytoryczny załącznik do kontraktu wyborczego.

2. Reforma ustroju politycznego

a) Kontrakt wyborczy

Opowiadamy się za utrzymaniem systemu parlamentarno-gabinetowego. Ciągłe jest atrakcyjny i jasno widać w których miejscach szwankuje. Naprawy sposobu uprawiania polityki upatrujemy w następujących rozwiązaniach:

- Wprowadzenie solidarnej odpowiedzialności wszystkich posłów danego ugrupowania za głoszony i realizowany program wyborczy. Ponieważ kontrakt wyborczy swoje źródło ma wewnątrz ugrupowania politycznego w żadnym przypadku nie można utożsamiać go z „instrukcjami wyborców”. Jest zobowiązaniem publicznym w sensie art. 919 - 921 k.c. i podlega penalizacji.
- Wprowadzenie obowiązku zgłoszenia w trakcie rejestracji komitetu wyborczego: pisemnej wersji **kontraktu wyborczego** oraz **składu gabinetu**.

- Kontrakt wyborczy powinien zawierać zestaw wszystkich działań ugrupowania przygotowany zarówno na ewentualność zdobycia władzy i uformowania rządu jak i na wypadek pozostawania w opozycji.
- Osoby zgłoszone do władzy wykonawczej nie mogłyby kandydować do władzy ustawodawczej.
- Wprowadzenie możliwości odwoływania, na drodze referendalnej lub sądowej, posłów, którzy sprzeniewierzyli się realizacji działań zawartych w kontrakcie wyborczym.
- Ograniczenie możliwości sprawowania mandatu posła do jednej kadencji pod rząd.
- Zastąpienie budżetowego finansowania partii politycznych subwencją obywatelską powstałą drogą odpisu równych kwot (np. 5 zł) na wybraną partię polityczną z deklaracji podatkowej.
- Uporządkowanie politycznego bałaganu i wyłonienie autentycznych liderów.
- Zmuszenie partii politycznych do walki programowej.

3. Reforma ustroju monetarnego – suwerenny pieniądź²

Dni największego banksterskiego wynalazku do okradania całych narodów, polegającego na kreacji z niczego, pieniądza jako oprocentowanego długu są policzony. Za dużo w wolnym świecie nagromadziło się wiedzy, złości i determinacji. Zatem krach obecnego porządku monetarnego jest nieunikniony i tylko narody kompletnie pozbawione instynktu samozachowawczego nie poszukują alternatyw na czas, gdy staną bankomaty.

Mamy wiele alternatyw:

- możemy liczyć na to, że u banksterów obudzi się szlachetne serce i obecny system da się zreformować,
- możemy ratunku upatrywać w powrocie do pieniądza kruszcowego,
- możemy snuć wizje wprowadzenia walut lokalnych,
- możemy też czekać na, mocno obecnie wspierane przez banksterów, bitcoiny i kryptowaluty.

Jedak, na stan obecny, koncepcja pieniądza suwerennego (upaństwowionego) opartego o ilościową teorię pieniądza³ nie ma realnej konkurencji. Pójdziemy w tym kierunku.

W życiu gospodarczym występują zjawiska monetarne, na które obywatele albo nie mają wpływu (inflacja) albo są wręcz pożądane (zwiększenie ilości transakcji do obsługi na skutek komercjalizacji gospodarki wyrażającej się we wzroście PKB). W obecnej architekturze monetarnej powoduje to ciągłe generowanie potrzeb po-

Cel do osiągnięcia:

- Poszerzenie zaplecza społecznego polityki i stymulacja procesu kształtowania się partii o rodowodzie programowym.
- Oczyszczenie polityki z ludzi przypadkowych
- Danie wyborcom szerszej podstawy do dokonania wyboru.
- Doprowadzenie do sytuacji, w której akt wyborczy będzie wyłaniał spójne programowo i kadrowo oraz pod względem przywództwa – ekipy, zdolne wyłonić skuteczną władzę z autentycznym poparciem społecznym.
- Rozdzielenie władzy ustawodawczej od wykonawczej.

b) Ordynacja wyborcza

Opowiadamy się za:

1. Zmniejszeniem okręgów wyborczych do Sejmu i zrównanie ich liczby z ilością okręgów do Senatu. W ten sposób praktycznie uzyskalibyśmy okręgi 4 – mandatowe.
2. Wydłużeniem kampanii wyborczych do Sejmu i Senatu co najmniej do 6 miesięcy.
3. Przeprowadzenie wyborów w dwóch turach: prawyborów (z list ugrupowań) a po trzech tygodniach wybory (ze wspólnej listy).

Cele do osiągnięcia:

² Patronem ideowym jest Jerzy Zdziechowski. Minister Skarbu w II Rzeczypospolitej. Współtwórca reformy monetarnej Grabskiego, twórca koncepcji monetyzacji parytetu gospodarczego.

³ Podstawowy postulat ilościowej teorii pieniądza zgłosił angielski ekonomista John Locke (1632-1704). Stwierdził on, że ilość pieniędzy w obiegu powinna być proporcjonalna do ilości dóbr i usług jaki oferuje rynek. Nie podał on jednak co ma być tym współczynnikiem proporcjonalności. Dokonał tego żyjący w latach 1772 -1823 jego rodak Dawid Ricardo, który zaproponował, aby w tym celu wykorzystać krotność rotacji pieniądza pomiędzy sferą produkcji i konsumpcji. W czasach stabilnych ta krotność rotacji wynosi około 3. Ta prosta formuła emisyjna musi być zatem modyfikowana na wypadek deflacji, hiperinflacji i stagflacji.

życzkowych. Ciągłe w gospodarce utrzymuje się „głód monetarny” szacowany na około 300 mld zł. Ten niedobór środków płatniczych zaspakajany jest kreacją, przez banki centralne i banki komercyjne, pieniądza jako oprocentowanego długu. W ten sposób na polskie społeczeństwo i jego gospodarkę narzucony jest haracz przez system bankowy szacowany na około 130 mld zł rocznie. To trzeba zmienić.

Zasadniczą przesłanką nowej architektury monetarnej jest zrekompensowanie społeczeństwu i jego gospodarce – właśnie:

- spadku wartości nabywczej zgromadzonego pieniądza (agregatu monetarnego M3) powstałego na skutek inflacji oraz,
- wyrównanie niedoboru środków płatniczych na wykup wzrostu PKB.

W dobie pieniądza fiducyjnego (opartego o zaufanie) powinna to być podstawowa domena działalności państwa jako regulatora procesów wymiany dóbr.

Główne wyznaczniki pieniądza suwerennego to:

- Nacjonalizujemy pieniądze a nie banki.
- Przyjęcie ilościowej teorii pieniądza jako podstawowego instrumentu polityki pieniężnej i oparcie o algebraiczne formuły emisyjne wielkości emisji przyrostowej pieniądza suwerennego.
- Wykorzystanie teorii systemów do podziału tej emisji przyrostowej na wzmacnianie sfery produkcji i konsumpcji w sposób zapewniający utrzymanie równowagi towarowo-pieniężnej i optymalnego uruchamiania wszystkich naszych zasobów materialnych i ludzkich celem osiągnięcia powszechnego dobrobytu.
- Nacjonalizacja pieniądza wykreowanego na poczet długu a dotyczyłoby to kwoty około 300 mld zł. Banki komercyjne powinny przekazać go (sukcesywnie) na rachunek pozabudżetowych dochodów skarbu państwa.
- Dokapitalizowanie sfery produkcji powinno być oparte o prosty algorytm: każdy, zarówno właściciel jak i pracownik, otrzymywałby dokapitalizowanie będące wynikiem podziału kwoty emisji przez ilość pracowników spełniających warunki dokapitalizowania. Warunkiem natomiast byłoby istnienie w przedsiębiorstwie planu budowy własności pracowniczej. Takie rozproszenie emisji nie wymagałoby zmian w konstytucji.
- Przy średnich parametrach inflacji i wzrostu PKB

potrzeby emisyjne ocenia się na około 40 mld zł rocznie.

Pamiętajmy: rozproszenie emisji przez gospodarkę nie premiowałoby pracowników w budżecie. Jednak to im właśnie państwo organizuje – czasem bardzo kosztowne – miejsca pracy z naszych podatków. Średnie zarobki w budżecie, dla biedniejszych regionów kraju, znacznie przewyższają płace w gospodarce i są uzyskiwane w warunkach nieporównywalnie mniejszego stresu. Rozproszenie emisji na dokapitalizowanie gospodarki wyrównywałoby tę ewidentną niesprawiedliwość.

Cele do osiągnięcia:

- zmniejszenie społeczeństwu i jego gospodarce kosztów związanych z używaniem pieniądza dłużnego na około 130 mld zł rocznie,
- zmniejszenie wypłat dywidend od, wprowadzonego tu podstępnie, obcego kapitału w gospodarce szacowanych na około 90 mld zł rocznie,
- odzyskanie bazy podatkowej przez zmniejszenie obszaru gospodarczego drenowanego przez zagraniczne podmioty stosujące w relacjach ze swoimi polskimi firmami-córkami tzw. cen transferowych. Tu ponoszone straty szacuje się na około 80 mld zł rocznie.

4. Reforma ustroju gospodarczego – mobilizacja kapitału strukturalnego

a) Struktury sieciowe i integracja produktowa

W polskiej przestrzeni gospodarczych brak jest zaplecza prawnego do funkcjonowania w sposób trwały i zorganizowany związków gospodarczych o strukturze sieciowej i integracji produktowej działających na bazie prawa o wielostronnych umowach wspólnie kontrolowanych.

Struktury sieciowe charakteryzują się tym, że nie powołują nowego bytu prawnego a do swojego działania korzystają ze zdolności prawnych zrzeszonych podmiotów. Integracja produktowa polega na zrzeszeniu się wszystkich interesariuszy aktywnych od pomysłu na nowy produkt aż do sprzedaży go klientowi końcowemu. Wspólna kontrola polega na wspólnej kontroli technicznego kosztu wytworzenia i proporcjonalne do niego określenie udziałów w cenie sprzedaży produktu końcowego. Cenę produktu wyznacza rynek a umowa spisana na procentowe udziały zapewnia wszystkim jednakowe korzyści z działalności. Podmiot dokonujący sprzedaży peł-

ni rolę podmiotu rozrachunkowego dla wszystkich wspólników. Ewidencja zdarzeń gospodarczych odbywa się na zasadzie „odwróconego łańcucha dostaw”

Podstawą funkcjonowania wielostronnych umów wspólnie kontrolowanych są umowy wspólnego działania. Warunki zaistnienia wspólnej kontroli oraz zasady ewidencji księgowej i sprawozdawczości wyznacza Międzynarodowy Standard Sprawozdawczości Finansowej nr 11 – *wspólne ustalenia umowne*.

Zasady działalności w sposób trwały i zorganizowany wspólnicy ustalają w umowie ramowej, która określa sposób zawiązywania, prowadzenia i rozliczania umów wspólnych działań i umów wspólnych przedsięwzięć.

Cele do osiągnięcia:

- Poprawienie warunków emocjonalnych do współdziałania przedsiębiorców poprzez wprowadzenie przejrzystości działań biznesowych, obniżenie progu inicjatywy gospodarczej, równomierne rozłożenie ryzyka biznesowego i korzyści ekonomicznych z powiększenia skali działań (mobilizacja kapitału strukturalnego).
- Stworzenie warunków do kształtowania się nowoczesnej, sprzyjającej podejmowaniu ryzyka biznesowego, gospodarki samo-koordynującej się.
- Wytworzenie silnych więzi społecznych o charakterze formalnym i nieformalnym.

b) Spółka właścicielsko-pracownicza - deproletaryzacja⁴

Uznajemy, że mentalność najmity – bez względu na to czy dotyczy prostego robotnika czy ministra) - jest głównym wrogiem naszej gospodarki, naszego patriotyzmu, naszego państwa. Zadaniem władzy powinno być zatem kształtowanie ustroju gospodarczego w taki sposób aby zainicjować proces mentalnej deproletaryzacji. Ten cel może być osiągnięty poprzez stworzenie warunków prawnych umożliwiających efektywne objęcie pracowników partycypacją polityczną i ekonomiczną w przedsiębiorstwach. Uważamy, że nie można tego uczynić w obecnym stanie prawnym, w którym zarówno formy własności jak i formy sprawowania zarządu przystosowane są do konfliktowego modelu stosunków przemysłowych. Zatem kodeks spółek handlowych powinien być uzupełniony o regulacje dla spółki właścicielsko-pracowniczej

właściwej dla partnerskiego modelu stosunków przemysłowych w której:

1. Współistniałyby dwa filary własnościowe a to: kapitał założycielski podporządkowany funkcjom wyższego zarządu oraz pracowniczemu majątkowi produkcyjnemu podporządkowany funkcjom motywacyjnym dla załogi.
2. Pracowniczy majątek produkcyjny powstawałby (tylko i wyłącznie) drogą kapitalizacji na imiennych kontaktach pracowniczych przyrostu aktywów przedsiębiorstwa finansowanych z zysku lub w ciężar kosztów operacyjnych. Przyjmuje się, że byłby on niezbywalny przez cały okres pracy pracownika (po zmianie pracy jego kapitał „idzie za pracownikiem”), jednak z prawem cesji majątkowej.
3. Organ zarządzający powinien zabezpieczać osiągnięcie konsensusu pomiędzy interesami wspólników założycieli a pracownikami.
4. Dla przełamania egoizmu społecznego, przedsiębiorstwa, które zdecydowałyby się działać zgodnie z zasadami spółek właścicielsko-pracowniczych powinny uzyskać wsparcie kapitałowe na inwestycje z części emisji pieniądza suwerennego.

Cele do osiągnięcia:

- Zapobieganie takim chorobom pracy jak frustracja, agresja, alienacja, sublimacja.
- Wyeliminowanie konfliktu interesów kapitału i pracy, ocieplenie wizerunku polskiego przedsiębiorcy, skłonienie załóg do ścisłego integrowania się z przedsiębiorstwami.
- Doprowadzenie do sytuacji, w których przedsiębiorstwa będą reagowały na potrzeby rynku całym swym organizmem a nie tylko przy pomocy swych wyspecjalizowanych służb (przedsiębiorstwa strukturalnie innowacyjne).

5. Rolnictwo – ekosystemy rolno-przemysłowo-handlowe

Rolnictwo powinno być wyłączone z obszaru działania sił rynkowych jako jeden z najważniejszych obszarów o charakterze strategicznym. Jest to obszar o długich cyklach produkcyjnych i inwestycyjnych, dlatego stabilność reguł gospodarowania ma dla niego szczególne znaczenie. Poprawy należy upatrywać w rozwiązaniach prawnych umożliwiających powstawanie ekosystemów

⁴ Inspiracją ideową jest spółka „Gazolina” S.A. założona w 1912 roku przez Mariana Wieleżyńskiego w Zagłębiu Borysławskim.

temów gospodarczych umożliwiających wypracowywanie wspólnych trajektorii produktowych i rozwojowych pomiędzy rolnikami, przetwórcami i handlem na bazie prawo o wielostronnych umowach wspólnie kontrolowanych. Powinny one doprowadzić do postania nowoczesnej gospodarki samo-koordynującej się w oparciu o lokalne zasoby przyrodnicze i ludzkie. Takie rozwiązania istnieją i zostały one przedstawione w rozdziale „**Struktury sieciowe i integracja produktowa**”.

6. Reforma systemu podatkowego

a) Podatek transferowy – odzyskanie bazy podatkowej

Jeśli firma zagraniczna wykupuje polskie przedsiębiorstwo i włącza je do swojej struktury, to dotychczasowe transakcje dokumentowane opodatkowanymi fakturami VAT zostają zamienione na nieopodatkowane transfery (praktycznie są to przesunięcia między-magazynowe poza polski obszar fiskalny). Podobnie sprawa wygląda, gdy obca korporacja inwestuje w Polsce i tu rozpoczyna swoją produkcję. Takie firmy-córki przekazują swoje wyroby lub usługi firm matek po technicznym koszcie wytworzenia bez obowiązku doliczania i opodatkowania dochodu.

Warto zaznaczyć, że ten proceder został zauważony przez obecny Rząd, który w tym celu powołał w Ministerstwie Finansów Departament Cen Transferowych i Wyceny. Zadaniem Konfederacji będzie szczegółowe śledzenie jego poczynąń.

Postulowane rozwiązanie to: obciążenie zryczałtowanym podatkiem transferów transgranicznych pomiędzy firmami-córkami a firmami-matkami liczonem jako 5% technicznego kosztu wytworzenia. Metodą na uniknięcie tego podatku byłoby kształtowanie stosunków pomiędzy firmami-córkami i firmami-matkami na zasadach przewidzianych dla wielostronnych umów wspólnie kontrolowanych.

Cele do osiągnięcia.

- Odzyskanie wpływów budżetowych szacowanych na około 40 mld zł rocznie od polskich filii przedsiębiorstw zagranicznych.
- Zwiększenie konkurencyjności rynkowej polskich przedsiębiorców znoszących wszystkie obciążenia podatkowe

b) Podatek dochodowy – instrument uspołecznienia gospodarki

Podatki o formule dochodowej (PiT pracowników, PiT przedsiębiorców, CiT), które stanowią niespełna 25% wpływów budżetowych, powinny być podstawowym instrumentem uszlachetniania społeczeństwa i jego gospodarki. Ze względu także na koszt jego ściągnięcia podatek ten powinien być adresowany jedynie na wrażliwe społecznie obszary. Funkcje fiskalne powinny sponioczywać głównie po stronie podatku VAT i Akcyzie jako prostsze do ściągnięcia i tańsze w sytuacji upowszechniania się transakcji dokonywanych drogą elektroniczną :

Dlatego proponujemy wprowadzenie następujących zmian w podatkach PIT i CIT:

1. Zniesienie podatku liniowego PiT (19%) płaconego przez przedsiębiorców.

Istnieje lepszy sposób na to, aby przy stosowaniu bardzo progresywnej skali podatkowej nie pozbawiać przedsiębiorców możliwości inwestowania i tworzenia miejsc pracy.

2. Podniesienie kwoty wolnej od podatku do poziomu 2,5 płacy minimalnej. Mogłoby to być 60 000 zł rocznie.

Nie istnieją racjonalne przesłanki opodatkowywania „pracującej nędzy” lub przedsiębiorców dla których własna firma jest marnym substytutem etatu.

3. Włączenie do podstawy opodatkowania (zarówno pracowników jak i właścicieli) salda inwestycji odtworzeniowych finansowanych z kwot wliczanych w ciężar kosztów operacyjnych oraz z zysku.

*Pracownik objęty programem tworzenia pracowniczego majątku produkcyjnego partycypowałby w zysku **przed opodatkowaniem**. Musiałby go opodatkować na normalnych zasadach. W ten sposób zmniejszałby się zysk do opodatkowania przedsiębiorcy. Tu siedzi cała inteligencja rozwiązania, która nie pozbawia przedsiębiorców możliwości inwestycyjnej przy silnie progresywnej skali podatkowej.*

4. Wydzielenie z zysku przedsiębiorcy części przeznaczonej na konsumpcję do oddzielnego opodatkowania.

5. Wprowadzenie dodatkowego, ruchomego progu skali podatkowej na poziomie 7-12 krotnej płacy minimalnej w zależności od wielkości przedsiębiorstwa (ilości pracowników dla których organizuje pracę). Byłby to trzeci próg skali podatkowej o sukcesywnie zwiększającym oprocentowaniu od 50% do 90% o 10% rocznie.

6. Wystosowanie do przedsiębiorców jasnego przekazu: jeśli odblokujecie tkwiący w waszych założach kapitał strukturalny (skłonność do współpracy) włączając ich w proces partycypacji politycznej i ekonomicznej – to wam pomożemy. Jeśli natomiast będziecie marnotrawili nasze dobro narodowe w imię swojego egoizmu, to was ogolimy.

Jest to „sprytnie” rozwiązanie, które przedsiębiorcom (którzy zdecydowaliby się na wprowadzenie w swych przedsiębiorstwach planów własności pracowniczej) pozwalałoby przesunąć kwoty do opodatkowania do niskich poziomów skali podatkowej osiąganych przez pracowników. Stymulacją tego procesu powinno być dokapitalizowanie (zarówno kapitału statutowego jak i pracowniczego majątku produkcyjnego) kwotami z suwerennej emisji pieniądza.

Cele do osiągnięcia:

- Przejęcie kontroli nad obszarami, w których poziom zarobków nie jest uzasadniony niczym innym jak tylko przynależnością do złów korporacyjnych.
- Ograniczenie możliwości instalowania w Polsce burżuazji kompradorskiej nęczonej wysokimi zarobkami, całkowicie zdemoralizowanej i usłużnej w procesie grabienia Polaków.
- Obniżenie progu inicjatywy gospodarczej dla rozpoczynających działalność na własny rachunek. Start przedsiębiorstw mógłby praktycznie odbywać się jako działalność nierejestrowana.
- Radykalne zmniejszenie obciążeń z tytułu podatku dochodowego.
- Równomierne rozkładania się bogactwa wśród obywateli, deproletaryzacja,
- Doprowadzenie do sytuacji, w której walka o poziom płacy minimalnej będzie w interesie przedsiębiorców i załóg pracowniczych a nie partii populistycznych.
- Nakłaniania przedsiębiorców do budowy planów własności pracowniczej,
- Stymulacja kształtowania się gospodarki strukturalnie innowacyjnej, w której przedsiębiorstwa reagowałyby na potrzeby rynku całym swym organizmem a nie tylko przy pomocy swych wyspecjalizowanych służb.
- Zapobieganie zorganizowanym atakom na polski system podatkowy czego przykładem jest tzw. „luksemburska optymalizacja podatkowa”, na której Polska traci ponad 20 mld zł wpływów podatkowych rocznie. Wsparciem byłyby objęte tylko przedsiębiorstwa zarejestrowane w Polsce i tu mające swoje centra zarządcze.

cze.

7. Reforma szkolnictwa – wychowujemy gospodarzy a nie najmitów

Jest tak: uczelnie państwowe wychowują najmitów, uczelnie prywatne burżuazję kompradorską. Tak dalej być nie może.

Polski system szkolny powinien wychowywać współgospodarzy zasilających zarówno spółki właścicielsko-pracownicze jak i związki gospodarcze bazujące na wielostronnych umowach wspólnie kontrolowanych.

Pracownik zatamizowany a na dodatek o mentalności najmity, bez względu na to jak ważną rolę pełni w społeczeństwie, jest i będzie największym zagrożeniem dla naszej gospodarki, naszej suwerenności i naszego patriotyzmu.

8. Reforma sądownictwa – wyroki w imieniu żyjącej osoby fizycznej

Tragedią polskiego życia politycznego i gospodarczego jest powszechne występowanie osób prawnych tam, gdzie odpowiedzialność ponoszą osoby fizyczne. Powoduje to powszechne rozmycie odpowiedzialności i degrengoladę polskiego systemu prawnego. Reforma sądownictwa, powinna być początkiem procesu odchodzenia od „odpowiedzialności rozmytej”.

Wyroki w Polsce – tak naprawdę – zapadają w imieniu korporacji prawniczych. Nie dziwnym jest, że jest tak jak jest, że sprawiedliwość – wielu przypadkach – jest kwestią ceny.

Zasadniczy postulat:

Wyroki ferowane przez polski wymiar sprawiedliwości powinny być wydawane w imieniu żyjącej osoby fizycznej mającej najwyższy autorytet w Państwie np. Prezydenta RP ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Przykład Wielkiej Brytanii, gdzie wyroki zapadają w imieniu królowej, niech będzie dla nas drogowskazem.

Stoimy na stanowisku, że nie może być dobrego wymiaru sprawiedliwości w państwie zdanym na konfliktogenne stosunki społeczne i porażone gangreną ideologii liberalnej. Kradzież nie może być dalej uważana za najbardziej racjonalną strategię gospodarczą. W takich rozwiązaniach jak wielostronne umowy wspólnie kontrolowane oraz partnerski model stosunków przemysłowych upatrujemy znacznej redukcji spraw egzekwowanych drogą sądową.

9. Reforma ustroju samorządowego – konsensus gospodarki i budżetu

Takie formy samorządu jak Izby Gospodarcze, Rolne, Rzemieślnicze mają znikomy wpływ na gospodarkę lokalną, gdyż usytuowane są poza strukturą władzy.

Zaczyna odżywać koncepcja powszechnego samorządu gospodarczego na szczeblu krajowym z jego ekspozyturami w terenie. Uważamy, że istnieje lepsze rozwiązanie polegające na wprowadzeniu dwu-ławowego organu samorządu terytorialnego z ławą budżetową i ławą gospodarczą. Kluczowe decyzje dotyczące życia gospodarczego powinny zapadać na zasadzie konsensusu pomiędzy tymi ławami.

Rozwiązanie takie będzie wymagało zmiany ordynacji wyborczej do organów samorządowych. Jednak ma tę podstawową zaletę że: samorząd gospodarczy funkcjonowałby w obrębie władzy a nie obok władzy.

Cel do osiągnięcia:

- Sprzyjanie powstawaniu lokalnych ekosystemów gospodarczych.
- Sprzyjanie zrównoważonemu rozwojowi ekonomicznemu regionów.

10. Strategia – zadecyduje właściwa kolejność.

Pętla na szyi naszej gospodarki zaciśnięta jest mocno. Kto prowadzi działalność gospodarczą ten wie. Nikt nie powiedział, że pozbedziemy się jej w sposób łatwy i przyjemny. Chodzi jednak o to, aby nie popełnić błędu fatalnego w skutkach. Jeśli nasza waluta ma być oparta o parytet gospodarczy to należy najpierw gospodarkę skonsolidować wewnętrznie (zewrzeć szeregi). Trzeba odblokować u naszych przedsiębiorców myślenie, że mogą coś zrobić razem a nawet po sąsiedzku, nie oglądając się na łaski i niełaski zagranicznych zleceniodawców. Tego myślenia w Polsce nigdy nie było chociaż istniejące „za komuny” zjednoczenia wprawiły w zachwyt wielkiego propagatora idei kłastrów Michaela Portera. Nijak nie mógł zrozumieć dlaczego z taką zaciekłością Polacy je zlikwidowali a obecnie z taką starannością zacierają po nich ślad.

Znamy odpowiedź na interpelację poselską poseł Agnieszki Ścigaj nr 15635 w wiemy ponad wszelką wątpliwość, że w obecnym rządzie nie ma woli politycznej, aby w Polsce powstawały związki gospodarcze o integracji produktowej działające na bazie prawa o wspól-

nych ustaleniach umownych. To, że nie ma woli politycznej jest bardzo ogólnie powiedziane. Jest gorzej. Obecny rząd działając w interesie naszych okupantów ekonomicznych ma do takiej sytuacji nie dopuścić!

Tymczasem naszym przedsiębiorcom potrzebne jest co najmniej dwa lata na odbudowanie silnych powiązań kooperacyjnych i wypromowanie naszych rodzimych marek. Reforma systemu monetarnego powinna nastąpić dopiero po tym czasie, aby nie doszło do kompletnego załamania naszej gospodarki.

Nie popełnimy błędu upominając się w pierwszej kolejności o prawo do życia dla związków gospodarczych o integracji produktowej oraz ekosystemów rolno – przetwórczo - spożywczych. Innym działaniem o charakterze konsolidacyjnym byłoby prawo dla partnerskiego modelu stosunków przemysłowych. W swoim działaniu nie możemy zaniechać lobbingu obywatelskiego w tych obszarach.

Przyjęcie stanowiska uzgodnionego powinno poprzedzić proces budowania struktur ruchu politycznego. Nie ma bowiem żadnych racjonalnych przesłanek do podjęcia prac zjednoczeniowych tylko po to, aby stworzyć płaszczyznę do wewnętrznych kłótni, przepychanek i walki o władzę. Praktyka życia politycznego w Polsce dostarcza nam zbyt wiele przykładów braku skuteczności takiego działania.

Na poziomie „dobrze brzmiących” haseł wszystko zwykle wygląda zachęcająco. Gorzej, gdy dochodzi do ujawnienia, co - tak naprawdę - za tymi hasłami się kryje. Nie popełniamy tego błędu.

Dla pozostałych obszarów reform takich jak: bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne, polityka zagraniczna, reforma służby zdrowia itd., propozycje stanowiska uzgadnianego zostaną przedstawione wkrótce. Okienko historii zwykle otwiera się na krótko. Musimy być przygotowani na wdrożenie tych wspólnych wypracowanych, reform gdy tylko pojawią się sprzyjające okoliczności.

Chcących pogłębić wiedzę w obszarach prezentowanych niniejszym dokumentem odsyłam do następującego opracowania:

<https://www.dropbox.com/s/xdqxgbi9820nbml/Filary%20pa%C5%84stwowo%C5%9Bci%20naszej%20R8B5.pdf?dl=0>

Rzeszów – grudzień , 2017 r.